

мають контракти з усіма гравцями ТОП 10 рейтингу спортсменів із найбільшими доходами за 2013 рік.

ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ ДОСЛІДЖЕНЬ передбачають вивчення динаміки доходів провідних професійних спортсменів світу за 2003-2013 рр.

ЛІТЕРАТУРА

1. Average player salary in the four major American sports leagues [<http://forbes.com>] / Monte Burke / 2013 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.forbes.com/sites/monteburke/2012/12/07/average-player-salaries-in-the-four-major-american-sports-leagues/> (дата звернення: 26.01.2014).
2. Beckham Set To Sign \$160.8M Lifetime Agreement With adidas [<http://www.sportsbusinessdaily.com>] / 2003 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://www.sportsbusinessdaily.com/Daily/Issues/2003/08/Issue-221/Sponsorships-Advertising-Marketing/Beckham-Set-To-Sign-\\$1608M-Lifetime-Agreement-With-Adidas.aspx](http://www.sportsbusinessdaily.com/Daily/Issues/2003/08/Issue-221/Sponsorships-Advertising-Marketing/Beckham-Set-To-Sign-$1608M-Lifetime-Agreement-With-Adidas.aspx) (дата звернення 24.01.2014)
3. End of \$771 million run for Tiger Woods with EA Sports [<http://therichest.com>] / Louine Conserva / 2013 – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.therichest.com/sports/golf-sports/end-of-the-771-million-run-for-tiger-woods-with-ea-sports/> (дата звернення: 25.01.2014)
4. The worlds highest-paid athletes 2013 [<http://forbes.com>] / Kurt Badenhausen / 2013. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.forbes.com/sites/kurtbadenhausen/2013/06/05/the-worlds-highest-paid-athletes-2013-behind-the-numbers/> (дата звернення: 26.01.2014).
5. Гуськов С. И. Профессиональный спорт [Учеб. для студ. высших учеб. заведений физ. воспитания и спорта] / С. Гуськов, В. Платонов, М. Линець, Б. Юшко. – К. : Олимпийская литература, 2000. – 391 с.

Присяжнюк С.І.

Національний університет біоресурсів і природокористування України

ОБГРУНТУВАННЯ СТРУКТУРНО-ФУНКЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ СПЕЦІАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО ВІДДІЛЕННЯ ІЗ ВИКОРИСТАННЯМ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Стаття присвячена проблемі використання здоров'язбережувальних технологій під час навчання студентів спеціального медичного відділення у вищих закладах освіти України. В роботі наведена структурно-функціональна модель фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп із використанням здоров'язбережувальних технологій.

Ключові слова: структура, функціональна, модель, фізичне виховання, студенти, спеціальні, медичні, групи, здоров'язбережувальні, технології.

Присяжнюк С.И. Обоснование структурно-функциональной модели физического воспитания студентов специального медицинского отделения с использованием здоровьесохраняющих технологий. Статья посвящена проблеме использования здоровьесохраняющих технологий во время обучения студентов специального учебного отделения у высших учебных заведениях. В работе приведена структурно-функциональная модель физического воспитания

студентов специальных медицинских групп с использованием здоровьесохраняющих технологий.

Ключевые слова: структура, функциональная, модель, физическое воспитание, студенты, специальные, медицинские, группы, здоровьесохраняющие, технологии.

Prisiaznuk S.I. A ground of structural-functional model of P.E of students of the special medical separation is with the use of health saving technologies. The article is sanctified to the problem of the use of *health saving technologies*. during the studies of students of the special medical separation in higher establishments of formation of Ukraine. The decision of task in relation to strengthening of health, mental capacity and physical preparedness of student young people assumes development of conception of theoretical positions that explain essence of *health saving technologies* of P.E of students of task medical forces, connections and relations, expose basis of their functioning in the system of P.E of higher educational establishments [8, 9]. In the complex of research approaches we were use the methods of design and prognostication. Health saving technologies, which was used in the process of P.E of students of task medical forces, between them and by their structure, came forward as objects. A structural-functional model over of P.E of students of task medical forces is in-process brought with the use of helthsaving technologies.

Key words: structure functional, model, P.E, students, special, medical, groups, health saving technologies.

Актуальність. Результати аналізу психолого-педагогічних досліджень з проблеми фізичного розвитку студентів з відхиленням у стані здоров'я, емпіричного досвіду фізичного виховання студентів означеної категорії, власний науковий пошук дали можливість нам розробити структурно-функціональну модель процесу фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп з використанням здоров'язбережувальних технологій [2, 3, 4]. Вказане ідеальне відображення досліджуваного процесу, з одного боку, відображає логіку педагогічної діяльності щодо постійного і цілеспрямованого застосування у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп здоров'язбережувальних технологій, а з іншого – дозволяє глибше, конкретніше, на більш складних теоретичних рівнях дослідити проблему.

Мета, завдання роботи, матеріал і методи.

Мета дослідження – розробити, теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити теоретико-методичні засади реалізації здоров'язбережувальних технологій у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп вищих навчальних закладів.

Завдання дослідження:

1. Здійснити теоретико-методологічний аналіз проблеми функціонування фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп у вищих закладах освіти України.
2. Виявити вплив здоров'язбережувальних технологій на фізичне здоров'я, морфофункціональний стан студентів спеціальних медичних груп.
3. Дослідити закономірності, що об'єктивно впливають на планування окремих компонентів

здоров'язбережувальних технологій в різних видах оздоровчо–тренувального процесу студентів спеціальних медичних груп.

Методи дослідження: теоретичний аналіз та узагальнення даних науково-методичної літератури, анкетування, математико-статистична обробка результатів дослідження.

Обговорення результатів дослідження.

До проведення експерименту були залучені студенти I та II курсів чоловічої і жіночої статі у кількості понад 5000 осіб НУБіП України, ХДАУ, НУХТ, НТУУ „КПІ”, ПФ „КАТУ” НУБіП України за підтримкою та участю викладачів вказаних вищих навчальних закладів. Енциклопедично визнано, що **модель** (фр. *modele* – зразок) – це уявна або матеріально-реалізована система, котра відображає або відтворює об'єкт дослідження (природний чи соціальний) і здатна змінювати його так, що її вивчення дає нову інформацію стосовно цього об'єкта. Розроблена нами модель фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп передбачає функціонування процесу на засадах реалізації низки методологічних підходів та принципів. Методологічні підходи (теорії, концепції, гіпотези) у нашому дослідженні відображають вихідні, ключові фундаментальні педагогічні положення, які мають загальнонауковий зміст побудови процесу із фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп, забезпечують його спрямованість на формування, збереження, зміцнення та удосконалення здоров'я майбутніх фахівців (системний, компетентнісний, діяльнісний, особистісно-орієнтований).

Цільовий блок моделі містить такі компоненти: мета – забезпечити студентам спеціальних медичних груп можливість поліпшення та зміцнення здоров'я за період навчання та в подальшому житті, підвищити їх фізичну підготовленість; основні завдання – формування у студентів спеціальних медичних груп активно-позитивної мотивації до оздоровчо-тренувальних занять фізичними вправами; формування системи знань з фізичної культури та здорового способу життя; зміцнення здоров'я, сприяння правильному формуванню і всебічному розвитку організму, профілактики захворювань, забезпечення високого рівня фізичного стану, працездатності під час навчання; оволодіння системою практичних умінь і навичок занять основними видами і формами раціональної фізкультурної діяльності, формування, зберігання і покращення здоров'я; набуття здатності до виконання державних або відомчих тестів і нормативів на рівні вимог освітньо-кваліфікаційних характеристик тощо.

Системний підхід до фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп дає можливість досліджувати цей феномен як складний, багаторівневий процес, що постійно розвивається і має певну структуру. З іншого боку, методологія системного підходу передбачає поєднання в єдине ціле форм, методів і засобів здоров'язбережувальних технологій уможливує побудову моделі означеного процесу як методичної системи.

Компетентнісний підхід до фізичного виховання студентів у контексті інтернаціональних міркувань пов'язаний з умінями діяти, власне жити в сучасному суспільстві. Насамперед, ця освітня методологія має на меті формування в особистості таких здатностей: **автономну (самостійну) дію** (здатність захищати та піклуватися про відповідність, права, інтереси інших; складати та

реалізувати особистісні проекти), **інтерактивне використання засобів** (здатність інтерактивно застосовувати мову, символіку й тексти; знання та інформаційну грамотність; нові інтерактивні технології), **уміння функціонувати в соціально гетерогенних групах** (здатність успішно взаємодіяти з іншими; співпрацювати; вирішувати конфлікти).

На теренах сучасного освітнього простору задекларовано, що компетентнісний підхід гарантує високий рівень і результативність підготовки фахівця завдяки тому, що ця концепція: чітко стандартизує підготовку випускників навчальних закладів, орієнтує на побудову педагогічного процесу відповідно до очікуваного (бажаного) результату; сприяє оновленню змісту вищої освіти; посилює практичну складову освіти; забезпечує спроможність випускника вищої школи відповідати новим запитам ринку, мати відповідний потенціал для практичного розв'язання життєвих проблем, пошуку свого "Я"; звертається в освітньому процесі до людини, з опорою на антропологічні та аксіологічні засади її розвитку (світогляд, ставлення до праці, професії, до себе і партнерів, критичність мислення, здатність до самооцінки свого внутрішнього світу); використовує позиції особистісно-орієнтованого навчання як умови модернізації вищої освіти та ін.

Діяльнісний підхід до фізичного виховання студентів спеціального медичного навчального відділення унеможливить розв'язання великого обсягу освітніх, оздоровчих та виховних завдань. Головна концептуальна теза діяльнісного підходу до розвитку особистості того, хто навчається, полягає у виявленні індивідом властивостей і зв'язків елементів реального світу лише в процесі діяльності – розумової чи матеріальної, індивідуальної чи колективної тощо [12, 13, 14, 15]. Загальноприйнято, що діяльність – це спосіб буття людини, це її поведінка щодо задоволення різноманітних потреб, мотивів і цілей. Орієнтуючись на положення діяльнісного методологічного підходу можна стверджувати, що дієвим фізичне виховання є лише тоді, коли студент включається в різноманітні види діяльності і оволодіває фізичною культурою, знаннями, уміннями, розвиває потреби до занять фізичними вправами, мотиви активного способу життєдіяльності. Зазначене передбачає для вирішення завдань оздоровчого тренування і професійно-прикладної підготовки поєднання теоретичної, методичної і практичної складової у процесі реалізації компонентів здоров'язберезувальних технологій для даної категорії студентів [8, 10, 11].

Сутність **особистісно-орієнтованого підходу** [1] полягає в подоланні суперечності між колективним вихованням (для всіх) і вихованням "для кожного" на основі звернення до особистості, її індивідуальної свідомості, життєвого досвіду, власного творчого потенціалу. Особливості вказаної методології полягають у тому, що вона нібито акумулює кілька підходів: є людиноцетристською, орієнтує на людину як мету виховання (*аксіологічний підхід*); підтримує і розвиває суб'єктні якості та індивідуальні властивості студента (*індивідуальний підхід*); вводить студента у світ культурних надбань людства (*культурологічний підхід*); стимулює студента до самостійного розв'язання власних життєвих проблем у нестабільних соціальних умовах життя (*синергетичний підхід*). Важливим є те, що дотримання положень особистісно-орієнтованого підходу має спонукати особистість до самопізнання,

самоактивності з тим, щоб кожен студент міг стати творцем власного духовного життя (серед іншого і здоров'я). Нарешті, орієнтація на позиції особистісно-орієнтованого підходу у нашому дослідженні передбачає налаштованість студента, що має проблеми зі здоров'ям, на конструктивний діалог із викладачем і одногрупниками, на самодіагностику власного рівня психофізіологічних властивостей організму, якості знань із фізичного виховання, рухової активності, фізичної та розумової працездатності тощо. Єдність усіх цих методологічних підходів забезпечує адекватне вирішення завдань покращення, збереження, зміцнення та удосконалення здоров'я студентів спеціальних медичних груп за період навчання та в подальшому житті засобами здоров'язбережувальних технологій за дотримання комплексу принципів. Зазначений комплекс норм, основних правил здійснення фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп у дослідженні розглядався як конструкт „пірамідального” типу: в основі принципи національного виховання студентської молоді; далі – загальнометодичні принципи; потім принципи фізичного виховання студентів; на вершині піраміди – специфічні принципи фізичного виховання, що забезпечують реалізацію здоров'язбережувальних технологій у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп. У державних освітніх документах визначено [6], що **національне виховання** студентів має ґрунтуватися на таких принципах: демократичності, гуманізації, єдності навчальної та виховної діяльності, послідовності, системності та наскрізності, диференціації та індивідуалізації виховного процесу, єдності теорії та практики, природо відповідності та пріоритету правової свідомості. У фізичному вихованні студентів важливу роль відведено формуванню системи знань з фізичної культури та здорового способу життя. Ефективність зазначеного процесу досягається за дотримання **загальнометодичних принципів** – основних положень, що визначають зміст, організаційні форми і методи реалізації здоров'язбережувальних технологій, зокрема: свідомості і активності, наочності, систематичності і послідовності, повторення, доступності і індивідуалізації, циклічності, зв'язку теорії з практикою на рівні фізичного виховання.

До **специфічних принципів**, що забезпечують реалізацію здоров'язбережувальних технологій у фізичному вихованні студентів спеціальних медичних груп у дослідженні обґрунтовано [9] такі основні вимоги: оздоровча, лікувально-профілактична спрямованість використання засобів фізичного виховання; диференціальний підхід у використанні засобів фізичної культури залежно від характеру і наслідків структурних і функціональних порушень в організмі, що виникли внаслідок патологічного процесу; професійно-прикладна спрямованість навчальних занять з фізичного виховання; виховання мотивації студентів щодо використання фізичних вправ з метою зміцнення фізичного і психічного здоров'я та підвищення рівня фізичної підготовленості засобами фізичної культури і природних факторів. Наведені положення дозволяють виокремити такі *педагогічні умови* фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп: узгодженість позицій викладачів фізичного виховання, медичних працівників і адміністрації факультетів (деканів, їхніх заступників, начальника навчальної частини, проректора з навчальної роботи тощо) щодо планування занять зі студентами спеціальних медичних груп, визначення засобів контролю стану здоров'я та рівня фізичної підготовленості; оптимізація

системи форм фізичного виховання, у якій базові форми (заняття з фізичного виховання, самостійні заняття фізичними вправами тощо) органічно поєднуються з варіативними формами (туристичні походи вихідного дня, малі форми активного відпочинку і т. ін.) та самостійними теоретичними роботами (рефератами), зміст яких має використовуватися для розробки індивідуальних оздоровчо-тренувальних програм з урахуванням нозології захворювання автора; урахування стану здоров'я, нозології захворювань студентів спеціальних медичних груп при виборі форм, методів і засобів здоров'язбережувальних технологій їх фізичного виховання; цілеспрямоване використання засобів здоров'язбережувальних технологій при проведенні занять з усіх циклів підготовки майбутніх фахівців у вищому навчальному закладі; тісна співпраця педагогів і медичних працівників щодо раціонального використання засобів фізичної культури і спорту, дієвий лікарський контроль у поднанні з педагогічною діагностикою процесів покращання, збереження, зміцнення та удосконалення здоров'я студентів спеціальних медичних груп; надання заняттям з фізичного виховання емоційності та привабливості через застосування народних ігор, розширення арсеналу фізичних вправ, посилення для занять в домашніх умовах; цілеспрямоване залучення студентів спеціальних медичних груп до оздоровчої фізкультурно-спортивної тижневої діяльності (ранкова гімнастика; піша прогулянка до університету; навчальні заняття з фізичного виховання; активний відпочинок впродовж навчального дня; активний відпочинок під час виконання домашніх теоретичних завдань; самостійні оздоровчо-фізкультурні заняття; участь у фізкультурно-спортивних заходах тощо) з перспективою тижневого рухового режиму від 17 до 20 годин.; поєднання формального (спеціально організованого) фізичного виховання з самовихованням, при якому фізичне самовдосконалення студентів спеціальних медичних груп ґрунтується на використанні методів самовпливу.

Діагностико-результативний блок моделі передбачає оцінювання, аналіз та корекцію результатів фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп і включає комплекс медико-біологічних показників фізичного розвитку особистості, морфофункціональних властивостей організму (масо-ростовий індекс (Кетле); сила кисті (динамометрія); проби із затримкою дихання – проба Штанге, проба Генчі, життєва ємність легенів; частота серцевих скорочень (ЧСС); артеріальний тиск тощо. Крім того, для визначення рівня фізичної й функціональної підготовленості студентів досліджуваних груп проводили анкетування респондентів, тестування їх фізичних якостей (біг, стрибки, підтягування та ін.). Комплексним показником рівня здоров'я, фізичної підготовленості було вибрано індекс, що характеризує відношення біологічного віку до календарного віку студента. Зазначені показники характеризують п'ять рівнів здоров'я та фізичної підготовленості студентів як результат реалізації пропонованих здоров'язбережувальних технологій у навчально-виховному процесі вищого навчального закладу. Прогнозованим результатом реалізації елементів моделі є зрушення у рівнях здоров'я (зокрема, зменшення біологічного віку) студентів даної категорії, досконалі рівні теоретичного, практичного і методичного видів фізичної підготовленості. Таким чином, запропонована структурно-функціональна модель (рис. 1) процесу із фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп,

на нашу думку, може бути використана для поглибленого ґрунтового дослідження складних проблем навчання і виховання студентської молоді.

Рис. 1. Структурно-функціональна модель фізичного виховання студентів спеціальних медичних груп із використанням здоров'язбережувальних технологій

Серед першокурсників спеціального медичного відділення, здебільшого дівчата, відрізняються низьким рівнем фізичної підготовленості і мотивації щодо зміцнення свого здоров'я засобами фізичного виховання, а також недостатнім рівнем фізкультурних інтересів. На їх поведінку негативно впливає багаторічна практика ухиляння від занять фізичної культури як під час навчання у загальноосвітній школі, так і у сім'ї. Крім цього, на стан здоров'я також впливають і умови місця та регіони їх попереднього проживання [5, 7, 15]. По-перше, зміни показників календарного віку між юнаками різних груп дослідження невелика і їхня динаміка закономірна, вона передбачувана.

По-друге, показники біологічного віку виявили значну відмінність у групах дослідження. Так, якщо у юнаків експериментальної спеціальної медичної групи на кінець навчального року спостерігається високий ступінь статистичної вірогідності щодо зменшення показників біологічного віку ($p < 0,001$), то у юнаків інших груп дослідження спостерігається статистична вірогідність у підвищення показників БВ на кінець навчального року відповідно у контрольній спеціальній медичній групі ($p < 0,02$), а також у основній медичній групі ($p < 0,01$). Крім цього, як показали результати експериментальної роботи, спроектований конструкт процесу із фізичного виховання студентів спеціального медичного відділення при його реалізації на практиці сприяє зменшенню біологічного віку, покращанню рівня здоров'я студентів. Зрушення у рівнях здоров'я (зокрема, зменшення біологічного віку) студентів даної категорії, досконалі рівні теоретичної, практичної і методичної видів фізичної підготовленості.

ВИСНОВКИ

Отже, вирішити завдання щодо поліпшення соматичного здоров'я студентів спеціального медичного навчального відділення суто медикаментозними засобами неможливо – необхідні педагогічні засоби та методи навчання. Тому основний тягар у його розв'язання покладається на кафедру фізичного виховання та науково-педагогічного працівника, який з ними працює, адже саме вони здійснюють формування світогляду студента та мотивації щодо зміцнення свого здоров'я засобами фізичного виховання. Аналіз наукових літературних джерел дає підставу стверджувати, що фізичне виховання, оздоровчі фізкультурно-спортивні педагогічні технології, як складова частина загальної системи освіти, має закладати основи забезпечення та розвитку фізичного і психічного здоров'я, комплексного підходу до формування у студентів спеціального медичного навчального відділення здорового способу життя [2, 3, 4, 13, 14].

ЛІТЕРАТУРА

1. Алькова С. Ю. Реализация дифференцированного подхода в физическом воспитании на основе субъектного опыта студентов / С. Ю. Алькова // Теория и практика физической культуры. 2003. № 4. С. 10–12.
2. Виленский М. Я. Целеполагание в образовательном процессе по физическому воспитанию студентов и подходу к реализации его содержания / Виленский М. Я. // Физическая культура молодежи в XXI веке: материалы I научно–практ. конф. вузов ЦЧР России. – Воронеж, 2001. – С. 127–134.
3. Вишневский В. А. Здоровьясбережение в школе (педагогические стратегии и технологии) /В. А.

Вишне夫斯基. – М.: Теория и практика физической культуры, 2002. – 270 с.

4. Воронін Д. Є. Формування здоров'язберігаючої компетентності студентів вищих навчальних закладів засобами фізичного виховання: автореф. дис... на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук: 13.00.07 (Теорія і методика виховання) / ХДУ/ Д. Є. Воронін – Херсон, 2006. – 20 с.

5. Дубогай О. Д. Компетентнісний потенціал педагогіки здоров'язбереження молоді при формуванні її особистості засобами фізичної культури / О. Д. Дубогай, П. Б. Джуринський // Наук. часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 „Наукво–педагогічні проблеми фізичної культури (Фізична культура і спорт)”. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2010. – Вип. № 10. – С. 275–278.

6. Концепція Загальнодержавної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на 2012–2016 роки / Розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2011 р. № 828–р.

7. Манько В.М. Підвищення розумової працездатності студентів спеціальної медичної групи засобами фізичної культури / В. М. Манько // Наук. часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 15 „Наукво–педагогічні проблеми фізичної культури (фізична культура і спорт)”. – К.: НПУ імені М. П. Драгоманова, 2013. – Вип. 3 (31) 13. – С. 79–83.

8. Присяжнюк С. І. Використання здоров'язбережувальних технологій в процесі фізичного виховання студентів спеціальної медичної групи / С. І. Присяжнюк // Теорія і практика фізичного виховання. – Донецьк: ДонНУ, 2010. – № 2. – С. 19–25.

9. Astrand P.O. Cardiac output and transportation of oxygen /Astrand P.O., Rodahl K //Textbook of work physiology, Astrand P.O., – N. Y., 1970. - P. 154-178.

10. Biddle S. Exercise and psychosocial health Research Quarterly for Exercise and Sport. 1995. P. 292-297.

11. Kobza M. Do zdrowia studentów poprzez wychowanie fizyczne // Физическое воспитание и современные проблемы формирования и сохранения здоровья молодежи/ Материалы конференции. - Гродно, 25-27 апреля 2001 г. – С. 21-22.

12. Kobza M. Wpływ aktywności ruchowej o różnej objętości na wydolność fizyczna studentów // Kultura fizyczna. –1999. –№ 9-10. – S. 6-8.

13. Murawow L, Bulicz E., Kobza M., Sobien J. Socjalno-higieniczna ocena wpływu zajęć z wychowania fizycznego jako komponentu całościowego procesu dydaktyczno-wychowawczego// Kultura fizyczna studentów w okresie transformacji szkolnictwa wyższego w Polsce / Politechnika Warszawska. – Warszawa, 2000. – S. 40-45.

14. Raczek Joachim, Władysław Mynarski, Władimir Ljach Kształtowanie i diagnozowanie koordynacyjnych zdolności motorycznych: Podręcznik dla nauczycieli, trenerów i studentów. – Wydanie drugie. – Katowice, 2003. – 237 s.

Святъсв А.В.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ТРЕНЕРІВ-ВИКЛАДАЧІВ У ВНЗ

У статті розглядаються аспекти професійної підготовки майбутнього тренера-викладача в інформаційно-освітньому середовищі вищого навчального закладу. Розкривається важливість впровадження інформаційних і телекомунікаційних технологій у сферу вищої освіти; подаються компоненти інформаційно-освітнього середовища; розкривається поняття «інформаційно-освітне